

δουλεύειν, τοσούτοις ζῆν, ἑαυτῷ δὲ μηδέποτε. Ἄλλ' οὐδὲν
 τούτων ἐστίν, ὦ φίλε Θεόδωρε, παρ' ἡμῖν καὶ αὐτόν σε μάρ-
 τυρα καλῶ. Ὅτε γὰρ τὸν βραχὺν ἐκείνον χρόνον ἀνακύψαι
 15 τῶν κυμάτων ἠθέλησας, οἶσθα πόσης εὐφροσύνης ἀπέλαυσας
 καὶ χαρᾶς. Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἔστιν ἐλεύθερος ἄλλ' ἢ ὁ μόνος ὁ
 Χριστῷ ζῶν. Οὗτος ἀπάντων ἀνώτερος ἔστηκεν τῶν δεινῶν·
 ὅταν αὐτὸς ἑαυτὸν ἀδικῆσαι μὴ βούληται, ἕτερος τούτῳ οὐκ
 ἰσχύσει βλάψαι ποτέ, ἀλλ' ἔστιν ἀνάλωτος, οὐ ζημία χρημά-
 20 των δακνόμενος· ἔμαθεν γὰρ ὅτι « Οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν
 κόσμον τοῦτον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνησόμεθα »·
 οὐ πόθῳ φιλοτιμίας ἢ δόξης ἀλισκόμενος· ἔμαθεν γὰρ ὅτι
 « Ἡμῖν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει ». Οὐ λοιδορῶν τις
 λυπεῖ, οὐ τύπτων παροξύνει· μία συμφορὰ Χριστιανῶ μόνῃ,
 25 τὸ προσκροῦσαι θεῷ· τὰ δὲ ἄλλα, οἷον χρημάτων ἀποβολήν,
 πατρίδος στέρησιν, τὸν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων κίνδυνον, οὐδὲ
 εἶναι τι νομίζει δεινόν. Καὶ ὁ πάντες πεφρίκασιν, τὸ ἐνθέν-
 δε ἐκεῖ ἀπελθεῖν, τοῦτο ἐκείνῳ τοῦ ζῆν ἡδίων. Ὡσπερ γὰρ ἂν
 τις εἰς ἄκρον σκόπελον ἀνελθὼν θεωρῇ τὴν θάλασσαν, καὶ